

TOIMENPIDEALOITE 49/2013 vp

Siirtohinnoittelun valvontaresurssien tehostaminen

Eduskunnalle

Pääministeri Kataisen hallituksen talouslinja jättää liian vähälle huomiolle yritysten toimintaympäristön viime vuosikymmenien aikana tapahtuneet muutokset. Yritysverotusta koskeva lainsäädäntö ei monilta osin ole pysynyt kehityksessä mukana.

Verojärjestelmään jääneiden aukkojen ja valvonnan vähäisten resurssien vuoksi menettää Suomi joka vuosi miljardien eurojen verotulot. Suomen verohallinto arvioi verovajeen eli lakien mukaisen ja täysimittaisen verokertymän ja todellisen verokertymän välisen erotuksen olevan vuositasolla 4—8 miljardia euroa.

Välitön muutos tarvitaan ainakin yritysten konsernilainojen korkojen verovähennysoikeuteen. Nyt korkomenoja on saanut vähentää rajattomasti. Tämä on johtanut siihen, että osa yrityksistä siirtää korkovähennysjärjestelmän avulla Suomessa tekemänsä voiton verotettavaksi sellaisiin valtioihin, joiden verotus on erityisen keveää. Keskustan tekemässä lakialoitteessa puututaan voimakkaasti yritysten mahdollisuuteen käyttää hyväkseen veroparatiisien toimintaa.

Korkovähennysten kanssa samankaltainen ongelma on myös siirtohinnoittelussa, jossa tuloksen heikentäminen keinotekoisesti onnistuu esimerkiksi siten, että Suomessa toimiva tytäryhtiö saa lainaa tai hankkii konsulttipalveluita emoyhtiöltä, vaikka ne eivät olisi tosiasiallisesti tarpeellisia yhtiön toiminnan kannalta. Etenkin useissa eri valtioissa sijaitsevien yhtiöiden ja palveluiden siirtohinnoittelu voi pienentää merkittävästi

verotuloja, kuten myös eduskunnan tarkastusvaliokunta on todennut valtion tilinpäätöskertomusta 2011 koskevassa mietinnössään. Verohallinto arvioi siirtohinnoittelun aiheuttamiksi veromenetyksiksi vuositasolla 1,6 miljardia euroa.

Suomen kilpailijamaissa siirtohinnoittelukontrolli on Suomea tehokkaampaa. Pari vuotta sitten myös Suomessa tiukennettiin vaatimuksia siirtohinnoitteluun liittyvästä dokumentoinnista. Valvonta on haastavaa, sillä yhä useammin siirtohinnoittelun avulla siirretään immateriaalisia oikeuksia, joiden oikean markkinahinnan määrittely on monimutkaista. Onkin vielä syytä myös tarkistaa, että siirtohinnoittelua koskeva lainsäädäntömme vastaa kaikilta osin muuttuneita käytäntöjä. Lisäksi tulee selvittää, tarvitaanko myös väliyhteisöjä koskevaan lainsäädäntöön muutoksia.

Jo ennen mahdollisiin lainsäädännöllisiin toimenpiteisiin ryhtymistä voidaan tehostaa nykyisen lainsäädännön toteutumisen valvontaa vahvistamalla edelleen tuntuvasti Konserniverokeskuksen siirtohinnoitteluhankkeen henkilöstöresursseja.

Tarkastusvaliokunnan puheenjohtaja Tuija Brax on julkisuudessa todennut, että "siirtohinnoittelun ongelmien hoitamisessa olemme aivan lapsenkengissä". Keskustan arvion mukaan siirtohinnoittelun valvonnan tehostamisen avulla olisi saatavissa vähintään 30 miljoonan euron verotulot.

TPA 49/2013 vp — Kimmo Tiilikainen /kesk ym.

Edellä olevan perusteella ehdotamme,

että hallitus ryhtyy toimenpiteisiin, joilla tiukennetaan yritysten käyttämän siirtohinnoittelun valvontaa.

Helsingissä 18 päivänä lokakuuta 2013

Kimmo Tiilikainen /kesk
Mikko Alatalo /kesk
Lasse Hautala /kesk
Timo Kalli /kesk
Elsi Katainen /kesk
Mari Kiviniemi /kesk
Katri Komi /kesk
Seppo Kääriäinen /kesk
Jari Leppä /kesk
Markus Lohi /kesk
Aila Paloniemi /kesk
Arto Pirttilahti /kesk
Antti Rantakangas /kesk
Eero Reijonen /kesk
Simo Rundgren /kesk
Mikko Savola /kesk
Tapani Tölli /kesk
Anu Vehviläinen /kesk

Sirkka-Liisa Anttila /kesk
Antti Kaikkonen /kesk
Anne Kalmari /kesk
Inkeri Kerola /kesk
Esko Kiviranta /kesk
Timo V. Korhonen /kesk
Paula Lehtomäki /kesk
Mika Lintilä /kesk
Eeva-Maria Maijala /kesk
Mauri Pekkarinen /kesk
Tuomo Puumala /kesk
Juha Rehula /kesk
Markku Rossi /kesk
Annika Saarikko /kesk
Juha Sipilä /kesk
Ari Torniainen /kesk
Mirja Vehkaperä /kesk